

Mindretallet er af den Opfattelse, at det Mestbegunstigelsessystem, Danmarks Handelspolitik bygger paa, er traadt saaledes under Fødder af den nuværende økonomiske Verdenspolitik, at det ikke kan bestrides, at der er foretaget betydelige Afvigelser gennem de senere Aar, og at det derfor ogsaa maa være muligt for os paa ny at foretage Afvigelser. Mindretallets Forslag sikrer endelig Beskæftigelsen i Landet bedre end Regeringens.

Mindretallets Forslag gaar ud paa at dele Indførselen af Varer til Riget i tre store Grupper:

- a) Varer, som frit kan indføres,
- b) Varer, det er absolut forbudt at indføre,
- c) Varer, som frit kan indføres med Hensyn til Kvantum, men hvor et Statsorgan bestemmer, i hvilket Forhold Varen skal indføres fra de enkelte Lande.

Den sidste Gruppe er efter Sagens Natur den største, og Mindretallet benægter naturligvis ikke, at der kan være Vanskeligheder forbundet med fra et fast bundet System at komme over til et smidigere, men Mindretallet maa bestemt hævde, at Rigets Traktater og Landets Interesser fuldt ud kunde opfyldes ved Gennemførelsen af Mindretallets Forslag.

Mindretallet har derfor med den største Interesse modtaget det Forslag, som Fællesrepræsentationen for dansk Haandværk og Industri, Grosserer-Societetets Komité, Industriraadet, Købmandsraadet, Provinshandelskammeret og Dansk Dampskibsrederiforening har fremsendt. Mindretallet mener yderligere at maatte fremhæve, at fra meget betydelig Side inden for andre Dele af Erhvervslivet, fra Landboforeningerne foreligger der ligeledes klart Vidnesbyrd om, at man ikke ønsker at fastholde det nuværende System, men at Afviklingens Tid maa være inde.

Mindretallets Parti har da under Nr. 1 stillet Forslag om en helt ny Affattelse af Lovforslaget, hvilken Affattelse falder meget nøje sammen med det af Mindretallet i

1935—36 hævdede Synspunkt og det fra Byerhvervene fremsendte.

Mindretallet ønsker til Forslaget at knytte følgende Bemærkninger:

Ustraffet har et Land naturligvis ikke et System som Valutaattestsystemet gennem 5 lange Aar, og det er derfor klart, at Afviklingen af Systemet ikke kan ske i Spring, men ved en rolig Udvikling, saaledes at først nogle Varer føres paa Friliste og de fleste Varer bevares paa den betingede Friliste eller den ubetinget bundne Liste. Mindretallets Parti ønsker, at Overførelsen fra den bundne Liste til Friliste-Varer skal fortsættes i den følgende Tid, men det er ogsaa Mindretallet klart, at paa en Række Omraader vil dette ikke kunne ske, uden at der gennemføres andre Foranstaltninger til Værn og Beskyttelse for den danske Beskæftigelse; samtidig vil der ogsaa blive mere Frihed for Erhvervene og mere Udset til at fremme de handelspolitiske Forhandlinger med Udlandet.

Mindretallet fremhæver, at de handelspolitiske Opgaver, som foreligger for Landet og er ganske særligt nødvendige til Fremme af vort Lands Landbrugseksport, efter Mindretallets Opfattelse fuldt ud kan opfyldes, saafremt det her angivne Forslag gennemføres, og at der efter Mindretallets Opfattelse skulde være større Mulighed for øget Omsætning med de nordiske Lande og England og Tyskland, saafremt det af Mindretallet foreslaaede Forslag gennemføres. Mindretallet ønsker at fremhæve, at det Værn og den Beskyttelse, det danske Landbrug efter den nugældende Ordning faar gennem det faktisk bestaaende Indførselsforbud for Landbrugsvarer, fuldt ud kan (og bør) opretholdes i nærværende Forslag. Mindretallets Forslag indeholder endvidere Bestemmelser, som betyder, at virkningsfuldt Skridt kan foretages over for Dumping.

Det fremhæves endelig ofte, at Valutaattestsystemet har valutariske Formaal. Mindretallets Parti er i 1937 som i 1935 som tidligere klart af den Anskuelse, at Landets Valuta ikke skal være Kastebold